

Раф. Поповъ

Борба за съществуване

(по Лункевичъ)

Голѣмиятъ английски ученъ Чарзъ Дарвинъ, който всецѣло бѣ отдалъ живота си въ полза на науката, ни научи не само да обичаме природата, но и да я разбираме. Той ни научи да познаваме отблизу природата и да я виждаме не така както тя на пръвъ погледъ ни се представя. Природата — казва Дарвинъ — ни изглежда като че ли е устроена така, че по-хубаво едва ли може да бѣде наредена. Напримѣръ: тя доставя на всички твари въ изобилие храна. Животътъ си върви спокоенъ и въ него като че ли цари вѣчна радостъ и веселие. Всѣко дръвце, цвѣтенце, всички птички, риби, звѣрове, красивитѣ пуперудки изглеждатъ като че не познаватъ що е това грижа и страдание, каквито човѣкъ срѣща едва ли не на всѣка крачка. Ние виждаме, какъ пеперудкитѣ хвърчатъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ да събиратъ храна. Виждаме, какъ птичкитѣ прелитатъ отъ клонъ на клонъ и ни веселятъ съ пѣснитѣ си. Погледнете какъ по камѣнитѣ спокойно се препичатъ красивитѣ гущерчета, сякашъ нѣма за какво да мислятъ, освенъ да се радватъ на хубавото Божие слънце, което презъ зимата нѣма да виждатъ. Всичко на пръвъ погледъ ни се вижда хубаво, безгрижно. И колко приятно е за всички твари да живѣятъ на този бѣлъ свѣтъ!...

Но дали всичко това е така, както ни се струва? Не се ли мамимъ? И наистина, ако се вгледаме по-вни-